

EDIČNÍ POZNÁMKA

Básník a prozaik Luboš Vinš (1959–2014), jehož život i předčasná smrt jsou úzce spjaty s krajinou kolem Blatné, zanechal v pozůstalosti dosud nepublikované básně, z nichž je sestaven tento výbor. Jde především o sbírku se symbolickým názvem *Až jednou nebudem* (verše z let 2007–2013), kterou autor ještě stačil dokončit a která tvoří i podstatnou, úvodní část nynějšího svazku. Vzhledem k rozsahu edice *Ulita*, v níž nyní Vinšovy texty vycházejí, nebylo možno publikovat sbírku, jak ji autor sám připravil. Další část výboru pod názvem *Otevřená brána temnoty* představuje nezařazené básně napsané většinou v posledním roce života (2014). Publikaci uzavírá esej Luboše Vinše *Učíme se nalézat a ztrácet*, který je reakcí na knihu Romana Szpuka *Chrámové studně* (Stehlík, Volary 2008) a zároveň je i básnickovým vyznáním a holdem poezii. Sám autor si přál tento text zařadit k dokončené sbírce, jak se vyjádřil v dopise Romanovi Szpukovi: „Před časem jsem ti posílal reakci na tvoji *Chrámovou studni*. Ještě jsem ji trochu upravil a chtěl bych ji použít jako úvod nebo závěr, nebo prostě jako text do svojí sbírky *Až jednou nebudem*.”

Básně Luboše Vinše uveřejňujeme v původním znění a úpravě; byly v nich provedeny jen drobné jazykové korektury. Vypustili jsme pouze časové a místopisné datace.

Robert Janda

Obsah:

Až jednou nebudem

Až jednou nebudem	9
Bůh	10
Po hlasu káně	11
Všechno je to ve mně	12
Cesty	13
Hlas volajícího na poušti	14
Hroutící se tíže	15
Náhle rozumím	16
Nečekaná bolest	17
Orobinec	18
Útočiště	19
Zlatá brána	20
Až potkám	22
Pálení básní	23
Nebeská tíže	24
Až bude po všem	25

Otevřená brána temnoty

Zeptej se stromů	30
Strach	31
Pán Příběhů	32
Studně	34
Nepohodlná báseň	36
Bratr Slunce	38
Zrcadlo	39
Učíme se nalézat a ztrácet	41

Jak básnický ztrácet a básnický nalézat (Vladimír Novotný)	45
Ediční poznámka (Robert Janda)	46